

Φεστιβάλ Υδροχόου

Λονδίνο, 12 Φεβρουαρίου 2025

Mario Eugster

Γειά σας φίλοι. Ένα θερμό καλωσόρισμα σε όλους σας, εδώ στη Βιβλιοθήκη του Lucis Trust και στο διαδίκτυο για τον διαλογισμό αυτής της Πανσελήνου στο ζώδιο του Υδροχόου. Σε αυτή τη δεύτερη Πανσελήνου του 2025, οι ενέργειες που σχετίζονται με τον Υδροχόο έχουν ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά την τρέχουσα παγκόσμια κατάσταση. Πραγματοποιείται μια μεγάλη αστρολογική μετάβαση, όπου ο πλανήτης μας και το ηλιακό σύστημα περνούν στη σφαίρα επιρροής του ζωδίου του Υδροχόου. Αυτή η έννοια της «Εποχής του Υδροχόου» διαδόθηκε στη δεκαετία του 1960, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα το διάσημο μιούζικαλ «Hair» και το τραγούδι «Aquarius - Let the Sunshine In». Έκτοτε, μεγάλο μέρος της δημόσιας πνευματικής λογοτεχνίας και των εναλλακτικών πνευματικών πρακτικών έχουν ενταχθεί στον χαρακτηρισμό «Νέα Εποχή», ιδίως στα δυτικά πολιτιστικά πλαίσια. Η τάση αυτή, αν και μερικές φορές προβληματική λόγω πνευματικών συναισθημάτων πλάνης και γοητείας, είναι εντούτοις ενδεικτική μιας αυξανόμενης πνευματικής ώθησης στη δημόσια συνείδηση. Η τεράστια ποικιλομορφία πνευματικών πρακτικών και το ανανεωμένο ενδιαφέρον για πνευματικά και φιλοσοφικά θέματα φαίνεται να έχει ανοδική πορεία. Γίνεται ιδιαίτερα εμφανές στον αυξανόμενο αριθμό των σχετικών podcasts και των δημόσιων συζητήσεων που μεταδίδονται στο διαδίκτυο, μερικές από τις οποίες φτάνουν σε πολύ σημαντικό αριθμό συνδρομητών, όπως το «Institouto Τεχνών και Ιδεών» (The Institute of Arts and Ideas) ή το «Επόμενο Επίπεδο Ψυχής» (Next Level Soul). Παρότι η ποιότητα του πνευματικού περιεχομένου μπορεί να ποικίλλει, είναι ωστόσο εξαιρετικά ενθαρρυντικό να βλέπουμε τέτοιους ενεργούς διαλόγους για πνευματικά, πολιτιστικά και φιλοσοφικά θέματα να πραγματοποιούνται παντού τον κόσμο.

Οι κύκλοι των εποχών έχουν τις ρίζες τους στην αρχαιότητα και η ιδέα της Νέας Εποχής υπάρχει βέβαια στα εσωτερικά κείμενα της Προαιώνιας Σοφίας, συμπεριλαμβανομένων των έργων της Αλίκης Μπέιλη. Ο Θιβετανός υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία του Υδροχόου σε αυτή τη φάση της ιστορίας, όταν αναφέρει ότι «ο αστερισμός αυτός έχει σήμερα εξαιρετική σπουδαιότητα για το ηλιακό μας σύστημα, γιατί είναι το ζώδιο στο οποίο κατευθύνεται γοργά ο Ήλιος μας και η επιρροή του αυξάνει σε ορμή και δυναμικότητα με κάθε δεκαετία που περνά». (EA/134)

Σε αυτή την παγκόσμια μετάβαση διαπιστώνουμε, συχνά με οδυνηρό τρόπο, πώς ο αγώνας για την αφύπνιση της Ψυχής οδηγεί την ανθρωπότητα σε ακανθώδη μονοπάτια. Πολλοί συνάνθρωποί μας βιώνουν μεγάλη οδύνη, καθώς η παγκόσμια αναταραχή κλιμακώνεται και υπάρχει ανάγκη συλλογικά να αντιμετωπίσουμε και να μετασηματίσουμε το σκοτάδι και τις σκιές του παρελθόντος και του παρόντος. Από αυτή την άποψη, οποιεσδήποτε ουτοπικές φαντασιώσεις για μια μαγική εμφάνιση της

Χρυσής Πνευματικής Εποχής του Υδροχόου εύκολα πιθανόν μπορούν να απορριφθούν. Και από την άλλη, δεδομένων των παγκόσμιων προβλημάτων, εύκολα ίσως μπορούν αρκετοί άνθρωποι να οδηγηθούν στην κυνική απόρριψη οποιασδήποτε τέτοιας ιδέας. Αντ' αυτού, οι παγκόσμιοι εξυπηρετητές και οι άνθρωποι καλής θέλησης καλούνται να αντιμετωπίσουν αυτή την τάση με έναν πνευματικό ρεαλισμό και πρακτικό πνεύμα, όπως υποδείχθηκε στο κείμενο του Θιβετανού «Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας» κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου. Η παρουσία της Ιεραρχίας είναι πιο έντονη και πιο εύκολα προσιτή από ποτέ άλλοτε. Επομένως, καθώς παρατηρούμε την παγκόσμια αναταραχή με ανοιχτούς οφθαλμούς, αποκτούμε ομαδικά την επίγνωση ότι η Πνευματική Ιεραρχία στέκει πίσω μας, παρέχοντας στον όμιλο τη δύναμη για ανταπόκριση και δημιουργώντας ένα πλανητικό πεδίο ουσιαστικού Φωτός, πύρινης Αγάπης και φλογερού Σκοπού.

Ας αφιερωθούμε σε αυτό το έργο διατηρώντας λίγες στιγμές σιωπής και στη συνέχεια ας εκφωνήσουμε από κοινού τη *Βεβαίωση του Μαθητή*:

Είμαι ένα σημείο φωτός μέσα σε ένα μεγαλύτερο Φως.

Είμαι ένα νήμα στοργικής ενέργειας μέσα στο ρεύμα της θείας Αγάπης.

Είμαι ένα σημείο θυσιαστικού Πυρός, εστιασμένο στην πύρινη Θέληση του Θεού.

Και έτσι στέκω.

Είμαι ένας δρόμος τον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να πετύχουν.

Είμαι μια πηγή δύναμης που τους επιτρέπει να στέκουν.

Είμαι μια δέσμη φωτός που λάμπει στο δρόμο τους.

Κι έτσι στέκω.

Και στέκοντας έτσι, γυρίζω

Και βαδίζω με τον τρόπο αυτό τους δρόμους των ανθρώπων,

Και γνωρίζω τους δρόμους του Θεού.

Και έτσι στέκω.

Στρέφοντας την προσοχή μας εσωτερικά στα υποκειμενικά και ενεργειακά πεδία, θα μπορούσαμε να φανταστούμε την τρέχουσα αυτή πλανητική μετάβαση σαν να σβήνει ή να ξεθωριάζει μια παλιά χρωματική παλέτα και ένα πεδίο ήχων, δίνοντας σιγά-σιγά τη θέση του σε νέους ήχους, φωτεινές δονήσεις και ζωηρά χρώματα. Διαποτισμένες από τις Υδροχοϊκές αρχές, αυτές οι ισχυρές ενέργειες που ρέουν από τη Σιωπηλή Θεία Θέληση στη Σαμπάλλα, κατασταλάζουν μέσα από το ιερό έργο του φωτός και του ήχου. Η Ιεραρχία συμβάλλει στη ρύθμιση και τη διεύθυνση αυτών των θείων δυνάμεων διαμέσου του εσωτερικού πεδίου του βασιλείου των Ψυχών. Από πλευράς τους, οι Διδάσκαλοι της Σοφίας εξαρτώνται από τους μαθητές και τους παγκόσμιους υπηρέτες και τη συνεργασία τους σε αυτό το δημιουργικό έργο, ώστε το Φως και ο Ήχος να διερμηνευτούν σε μια εξωτερίκευση ζωντανίας και να φωτίσουν τον παγκόσμιο συνδετικό ιστό των ανθρώπινων σχέσεων.

Οι ανθρώπινες σχέσεις και ενέργειες περιλαμβάνουν, κατά βάση, πάντοτε κάποιου είδους γλώσσα, είτε πρόκειται για τη γλώσσα των λέξεων, των χειρονομιών, των κινήσεων, της μουσικής ή των μαθηματικών. Ως εκ τούτου, ο ήχος και το φως είναι τα κλειδιά για τη γεφύρωση και τη δημιουργική διερμηνεία μεταξύ της εσωτερικής πνευματικής ζωής και του εξωτερικού κόσμου της μορφικής εκδήλωσης.

Αυτό το δημιουργικό έργο της γεφύρωσης και της δόμησης μέσω συνειδητής εργασίας στο φως και τον ήχο, είναι αυτό που επιτελούμε σήμερα από κοινού στο διαλογισμό. Ως εσωτεριστές, προσπαθούμε να εκλεπτύνουμε και να διανοίξουμε τις εσωτερικές μας αισθήσεις και να κοιτάξουμε με τον Οφθαλμό της Ψυχής, προκειμένου να εξερευνήσουμε, να αισθανθούμε και να δούμε τις ενέργειες, τις ιδέες και τις αιτιώδεις δυναμικές που διακινούνται από το ζώδιο του Υδροχόου.

Ας στρέψουμε την προσοχή μας στο βασικό τόνο του Υδροχόου — «Είμαι το Ύδωρ της Ζωής που χύνεται για διψασμένους ανθρώπους». Ο Θιβετανός δηλώνει ότι η «υλική, γήινη ποιότητα του Αιγόκερω "διαλύεται στον αέρα" στον Υδροχόο και ότι ο ατομικός "ιχθύς" του άλλου ζωδίου γίνεται τελικά η ψυχή, επιδεικνύοντας εντέλει την παγκόσμια αγάπη του αληθινά ανεπτυγμένου Υδροχόου». (ΕΑ/136) Περιγράφει τις ακόλουθες τρεις βασικές αρχές που διαπνέουν το ζώδιο του Υδροχόου:

1. Η υπηρεσία της προσωπικότητας, του κατώτερου εαυτού, που τελικά μετουσιώνεται σε υπηρεσία προς την ανθρωπότητα.
2. Η επιπόλαιη και ιδιοτελής δραστηριότητα που μετατρέπεται σε βαθιά και ενεργό πρόθεση για δράση υπέρ της Ιεραρχίας.
3. Η αυτοσυνείδητη ζωή που μεταβάλλεται τελικά σε ευαίσθητη ανθρωπιστική επίγνωση. (ΕΑ/135)

Οι μετασχηματισμοί όσον αφορά αυτούς τους τρεις βασικούς τόνους είναι επιτακτικά αναγκαίοι, ώστε η ανθρωπότητα να ενωθεί και να επιλύσει τα παγκόσμια προβλήματα. Ωστόσο, φαίνεται ότι προς το παρόν τόσο η ιδιοτέλεια όσο και η ευαίσθητη ανθρωπιστική συνείδηση ενδυναμώνονται εξίσου και έρχονται σε αντίθεση μεταξύ τους. Οι τρεις Υδροχοϊκοί βασικοί τόνοι δεν είναι πάντως καινούργιοι, εφόσον τον περασμένο αιώνα βρήκαν έκφραση στις Τέσσερις Ελευθερίες και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Εξακολουθούν να φωτίζουν τρόπους αντιμετώπισης των παγκόσμιων κρίσεων και να ρίχνουν τους σπόρους για έναν βιώσιμο καινούργιο πολιτισμό πνευματικής, κοινωνικής και πολιτιστικής αναγέννησης, αν και οι τεχνικές της εφαρμογής τους θα πρέπει επίσης να εξελιχθούν για να προσαρμοστούν σε έναν ταχέως μεταβαλλόμενο κόσμο.

Στον ακαδημαϊκό κόσμο δημιουργούνται με γοργούς ρυθμούς νεοεμφανιζόμενοι κλάδοι και ερευνητικά κέντρα για τη μελέτη και την αντιμετώπιση των λεγόμενων πολυ-κρίσεων, οι οποίοι παρέχουν μια απολύτως αναγκαία άρση, από τη συλλογική συναισθηματική εμπλοκή, στο φως της διανοητικής αντίληψης και διεργασίας. Ένα από αυτά είναι το Κέντρο Μελέτης Υπαρξιακού Κινδύνου, του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Αυτή η ερευνητική ομάδα αναφέρει ότι:

«Τώρα είναι μια σημαντική στιγμή για τις προσπάθειες μείωσης του υπαρξιακού κινδύνου. Υπάρχουν νέοι και σε μεγάλο βαθμό ανεξερεύνητοι κίνδυνοι που συνδέονται με τις δυναμικές αναδυόμενες τεχνολογίες και τις επιπτώσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας, οι οποίοι στη χειρότερη περίπτωση μπορεί να προκαλέσουν υπαρξιακούς κινδύνους. Θέλουμε να αποκομίσουμε τα τεράστια οφέλη της τεχνολογικής προόδου, αλλά παράλληλα να

πλοηγούμαστε με ασφάλεια σε αυτές τις καταστροφικές παγίδες. Μας απειλούν όλους και μπορούμε να τους αντιμετωπίσουμε μόνο από κοινού». (<https://www.cser.ac.uk/about-us/>)

Επίσης, η ίδια ερευνητική ομάδα, επισημαίνει ότι η παγκόσμια συνεργασία μεταξύ ακαδημαϊκών, φορέων χάραξης πολιτικής και βιομηχανιών είναι απολύτως απαραίτητη για τη μείωση των υπαρξιακών κινδύνων.

Στοχαζόμενος πολιτικά τις τρέχουσες πολυκρίσεις, ο Ρομπέρ Μουγκά (Robert Muggah) του Ινστιτούτου Igarape της Βραζιλίας, υπογραμμίζει τους κινδύνους κλιμάκωσης των γεωπολιτικών συγκρούσεων, καθώς μεταβαίνουμε σε έναν πολυπολικό κόσμο και καταλήγει στο εξής συμπέρασμα:

«Ο μόνος τρόπος για να διαχειριστούμε μια πολυπολική μετάβαση στην οποία όλοι θα επιβιώσουμε και θα ευημερήσουμε, είναι να μάθουμε να εντοπίζουμε γρήγορα τους κινδύνους, να προσαρμοζόμαστε σε αυτούς και να βρίσκουμε νέους τρόπους συνεργασίας». (Muggah, R. 2024)

Στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα, με θέμα «Συνεργασία για την Εποχή της Νοημοσύνης», συζητήθηκε η παγκόσμια κατάσταση παρέχοντας βήμα σε πολλές διαφορετικές φωνές από την πολιτική, την οικονομία, τις τέχνες και την κοινωνία των πολιτών. Ήταν πολύ διαφωτιστικό να βλέπουμε μια μεγάλη γκάμα ποιοτήτων να εκφράζονται σε όλο το φάσμα, από το καθαρά ιδιοτελές συμφέρον μέχρι τα παραδείγματα ζωντανίας μιας ευαίσθητης ανθρωπιστικής συνείδησης.

Σημειωτέον ότι οι διανοητές και οι ερευνητές σε αυτούς τους τομείς υπογραμμίζουν την ανάγκη για συνεργασία και συνεννόηση με αυξανόμενη επιτακτικότητα. Ωστόσο, η συνεργασία και η σύμπραξη δεν μπορούν να επιβληθούν, αλλά αναδύονται και ευδοκιμούν κάτω από τις κατάλληλες συνθήκες αναφοράς, ενώ οι ανθρώπινες σχέσεις απαιτούν κάποιο βαθμό ομαδικής συνείδησης. Το κεντρικό θέμα του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ είναι εξαιρετικά επίκαιρο και σημαντικό, αλλά πέρα από το προφανές σημείο, ότι η συνεργασία θα αποτελούσε την πλέον νοήμονα λύση, εγείρει βαθύτερα ερωτήματα σχετικά με τη φύση τόσο της νοημοσύνης όσο και της συνεργασίας. Θέτει, επομένως, το πιεστικό ζήτημα να μάθουμε ως παγκόσμια κοινότητα να συνεργαζόμαστε σε μεγαλύτερη κλίμακα και κατά προτίμηση γρήγορα.

Η συνεργασία είναι εγγενώς βασισμένη στις σχέσεις και προϋποθέτει επικοινωνία στη βάση κοινών αξιών, ή τουλάχιστον μια κατανόηση ότι οι αξίες είναι πραγματικές και θεμελιώδεις. Στοχαστές, όπως ο ψυχίατρος και φιλόσοφος Ian McGilchrist ή ο πρώην ραβίνος και πνευματικός δάσκαλος Marc Gafni επισημαίνουν ότι αυτή μάλλον δεν θεωρείται πια δεδομένη και, ως εκ τούτου, αποτελεί θέμα μείζονος σημασίας.

Ο Gafni προειδοποιεί ότι η ύπαρξη εγγενών αξιών όπως η καλοσύνη, η αλήθεια και η ομορφιά έχουν διαβρωθεί υπό την επίδραση ενός στενότατου υλισμού που συνδυάζεται με ακραίες μορφές σχετικισμού και μεταμοντερνισμού και ότι αυτό συνιστά μια μετα-κρίση. Στο πρόσφατο βιβλίο «Πρώτες αρχές και πρώτες αξίες», που εκδόθηκε με το ψευδώνυμο David J. Temple και το οποίο συνυπογράφουν οι Marc Gafni, Zak Stein και Ken Wilber, προτείνουν ότι μια «Νέα ιστορία αξιών» είναι απαραίτητη για

την αντιμετώπιση της μετα-κρίσης και υποστηρίζουν ότι το ζήτημα αυτό βρίσκεται από φιλοσοφικής άποψης στη ρίζα των κλιμακούμενων υπαρξιακών κινδύνων.

Παρουσιάζοντας την έννοια της Ανθρωπο-Οντολογίας ως την υπαρξιακή διάσταση αυτού που σημαίνει να είσαι άνθρωπος, εισηγούνται την επέκταση της ανθρώπινης αντίληψης μέσω του Οφθαλμού των Αισθήσεων, του Οφθαλμού του Νου και του Οφθαλμού του Πνεύματος ή Οφθαλμού της Συνείδησης ή Τρίτου Οφθαλμού, το οποίο εκφράζεται με τέσσερις διαφορετικούς τρόπους αντίληψης:

«ο Οφθαλμός της Καρδιάς, ο Οφθαλμός των Αξιών, ο Οφθαλμός της Ενατένισης και ο Οφθαλμός του Πνεύματος. Αυτοί οι οφθαλμοί, συλλογικά και αθροιστικά - και μόνο σε ευθυγράμμιση με τον Οφθαλμό του Νου και τον Οφθαλμό των Αισθήσεων - επιτρέπουν την πρόσβαση στα άδυτα του σύμπαντος Κόσμου, από την η αξία της αγάπης ως τις αξίες της καλοσύνης, της αλήθειας και της ομορφιάς. Η Ανθρωπο-Οντολογία στρέφει έτσι τους τέσσερις Οφθαλμούς της Συνείδησης στην ορθή κατεύθυνση: προς τα εντός».

Η πρόταση αυτή είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Νέος Όμιλος των Παγκόσμιων Υπηρετών είναι το πλανητικό Τρίτο Μάτι. Για την ανθρωπότητα, η «αποκάλυψη της εσωτερικής αξίας» συνιστά ένα καίριο όργανο πλεύσης προκειμένου να ανταπεξέλθει στις θυελλώδεις παγκόσμιες συνθήκες. Οι εσωτερικές αξίες που αποκτώνται στα «ενδότερα του εσωτερικού» είναι υποκειμενικές ενέργειες τις οποίες προσεγγίζουμε στην ψυχική συνείδηση και ενεργοποιούμε στην καθημερινή ζωή. Αυτό αφορά τη Λευκή Μαγεία ως συνειδητή εργασία με το φως και τον ήχο σε μια ενωμένη δημιουργική πράξη. Ο McGilchrist τονίζει ότι η προσοχή είναι «μια βαθιά ηθική πράξη» (McGilchrist, σ. 67), που σημαίνει ότι η προσοχή δεν είναι ουδέτερη αλλά φέρει δύναμη. Έχει σημασία το τί προσέχουμε και πώς το προσέχουμε σε κάθε πεδίο ύπαρξης και επίπεδο συνείδησης. Μέσω της προσοχής μεταφέρουμε και προβάλλουμε φως ως φωτισμένη επίγνωση. Ως εκ τούτου, η ποιότητα της προσοχής που δίνουμε στον κόσμο και στις σχέσεις μας είναι μια ουσιαστική όψη και μέθοδος υπηρεσίας, ιδιαίτερα σε σχέση με ό,τι προκαλεί ανησυχία και αναστάτωση στον κόσμο.

Μια βασική πρόκληση κατά τη διάρκεια όλων των μεταβατικών φάσεων της ανθρώπινης εξέλιξης παρουσιάζεται με διάφορες μορφές κρίσεων ταυτότητας, οι οποίες, σε ατομικό επίπεδο, συγκρίνονται ίσως περισσότερο με τις κρίσεις και τις θύελλες της εφηβείας. Οι διαταραχές της ανθρώπινης ταυτότητας μπροστά σε υπαρξιακούς κινδύνους τείνουν να πυροδοτούν βαθιά ριζωμένους φόβους. Εάν δεν τύχουν επεξεργασίας, μπορεί να οδηγήσουν σε αντιδραστικούς μηχανισμούς αντιμετώπισης, όπως η άρνηση ή η απέλπιδα προσκόλληση σε μια αίσθηση οικειότητας, μερικούς από τους οποίους βλέπουμε να εκδηλώνονται στους πολιτικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς τομείς. Αυτός ο ευρέως διαδεδομένος φόβος αποτελεί αφενός ένδειξη αφύπνισης, αφετέρου αιτία ψυχολογικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και πολιτικής αναστάτωσης καθώς και μια τάση συρρίκνωσης. Δυστυχώς, σε αυτό εστιάζουν και τα περισσότερα ειδησεογραφικά μέσα ενημέρωσης, ενισχύοντας και απλώνοντας ακόμα περισσότερο τα συναισθηματικά κύματα. Ρίχνοντας λάδι στη φωτιά, ορισμένες πολιτικές δυνάμεις φαίνεται ότι εργαλειοποιούν αυτόν τον φόβο για τους ιδιοτελείς σκοπούς τους. Ο φόβος τείνει να περιορίζει και να στενεύει τις αντιλήψεις και τις ταυτότητές μας, αναγκάζοντάς μας ορισμένες φορές, κυριολεκτικά ή συμβολικά, να

τραβάμε πίσω τη γέφυρα. Μπορούμε επίσης να παρατηρήσουμε αυτό το αποτέλεσμα στο φυσικό και το αστρικό σώμα, καθώς ο φόβος εκδηλώνεται στη φυσική στάση του σώματος και σε παγωμένες εντάσεις στα μυϊκά συστήματα, ενώ αν δεν επιλυθεί μπλοκάρει τη φυσική κυκλοφορία των ενεργειών. Ωστόσο, μόλις η Ψυχή αφυπνιστεί σε ικανό βαθμό, οι πνευματικοί ζηλωτές και μαθητές θα έχουν την ευθύνη αλλά και την ευκαιρία να μετασχηματίσουν το φόβο με την αγάπη, καθώς θα επεκτείνονται στη Ζωή της Ψυχής αντί να συρρικνώνονται στη στασιμότητα και την κρυστάλλωση. Αυτό, από την άλλη, απελευθερώνει το φόβο και τον μετατρέπει σε καταλύτη για περαιτέρω αφύπνιση και ανάπτυξη. Η παρουσία και η διεύρυνση της Ψυχικής Συνείδησης αγκαλιάζει και εντάσσει την προσωπικότητα σε ένα φωτεινό πεδίο Αγάπης που μπορεί να μεριστεί σε κάθε ανθρώπινη επαφή.

Η αντιμετώπιση του φόβου με την αγάπη ως πνευματική πειθαρχία προτείνεται βέβαια από αρκετές πνευματικές διδασκαλίες, όπως τα γνωστά «Μαθήματα Θαυμάτων», ένα υλικό πνευματικής διδασκαλίας που έγραψε ή μάλλον δέχτηκε η Έλεν Σούκμαν το 1970. Αρκετοί σύγχρονοι πνευματικοί δάσκαλοι και συγγραφείς, όπως ο Έκχαρτ Τόλε ή η Μαριάν Γουίλιαμσον, αναφέρονται σε αυτή τη διδασκαλία και μοιράζονται τις δικές τους ιδέες και εργασίες με αυτό το υλικό. Η Μαριάν Γουίλιαμσον είναι εκτός άλλων πολιτική ακτιβίστρια και έθεσε υποψηφιότητα ως πρώτη υποψήφια πρόεδρος των Δημοκρατικών στις Ηνωμένες Πολιτείες ενώ σήμερα διεκδικεί την προεδρία της DNC (Εθνική Επιτροπή των Δημοκρατικών). Διατυπώνει το πολιτικό της όραμα με βάση τις πνευματικές αρχές και στο τελευταίο της βιβλίο με τίτλο «Ο Μυστικός Ιησούς - ο Νους της Αγάπης», συμμερίζεται το πνευματικό της ταξίδι και τις ιδέες της, συνυφαίνοντας την αγάπη, τη νοημοσύνη και το νου, απελευθερώνοντας έτσι την έννοια της διάνοιας ή νοημοσύνης ως περιορισμένης νοητικής δραστηριότητας. Αντ' αυτού, με βάση τη διδασκαλία του Χριστού, παρουσιάζει στον αναγνώστη μια διευρυμένη κατανόηση του νου και της καρδιάς ως εκδηλώσεις της Θείας Αγάπης και του Φωτός. Αυτό σχετίζεται από εσωτερική άποψη με την ευθυγράμμιση μεταξύ των κέντρων της καρδιάς και της κεφαλής, η οποία επιτρέπει στον πνευματικό ζηλωτή να «σκέφτεται με την καρδιά» και να «αισθάνεται με το νου», αφυπνίζοντας έτσι την ενόραση.

Η Υδροχοϊκή εντολή «*Είμαι το Ύδωρ της Ζωής, που διαχύνεται στους διψώντες*» εκφράζεται από αυτή την ευθυγράμμιση διαμέσου μιας γραμμής λυτρωτικής ενέργειας από το βουδικό πεδίο στο φωτισμένο νου της καρδιάς και ακτινοβολείται στη νοητική και αστρική ζωή της ανθρωπότητας, εκδηλώνοντας έτσι τη «συμπαντική αγάπη του ανεπτυγμένου Υδροχόου».

Μια όμορφη απεικόνιση μιας τέτοιας ευθυγράμμισης μεταξύ της ουράνιας και της γήινης ζωής μπορεί να βρεθεί στον πίνακα «Έναστρη Νύχτα πάνω από τον Ροδανό» του Βίνσεντ Βαν Γκογκ, ο οποίος ήταν μέρος της πρόσφατης έκθεσης στην Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου με τίτλο «Ποιητές και Εραστές». Σε αυτόν τον πίνακα βλέπουμε έναν έναστρο νυχτερινό ουρανό με τη Μεγάλη Άρκτο στο κέντρο. Τα φωτεινά σημεία του άστρου είναι ευθυγραμμισμένα με τα φώτα των ανθρώπων που συμβολίζονται με τα φώτα των σπιτιών και τελικά αντανακλώνται στα νερά του ποταμού Ροδανού. Και όλα αυτά παρουσιάζονται πίσω από ένα ηλικιωμένο ζευγάρι

ερωτευμένων, παραπέμποντας στην ενοποίηση της Θείας και της Ανθρώπινης Αγάπης, της προσωπικής και της κοσμικής σε στενή σύνδεση.

Στις πνευματικές παραδόσεις της ιαπωνικής κουλτούρας, οι οποίες επηρέασαν και το έργο του Βαν Γκογκ, η ενοποιημένη φύση του νου και της καρδιάς εκφράζεται με τη λέξη «kokoro», η οποία μπορεί να μεταφραστεί ως καρδιά, νους ή πνεύμα. Πριν περάσουμε στον διαλογισμό ας κλείσουμε με ένα ποίημα του Dogen, ενός Ιάπωνα βουδιστή μοναχού του Ζεν του 13ου αιώνα. Το σύντομο ποίημα ονομάζεται «Zazen», δηλαδή πρακτική του καθιστικού διαλογισμού και εφελκύνοντας τον πνευματικά εμποτισμένο και εξαγνισμένο νου και την καρδιά – kokoro – αποκαλύπτει το Φως που διαλύει τις πλάνες του διαχωρισμού και του φόβου. Αυτός ο παντού και πάντα παρών αγνός νους και η καρδιά της συνείδησης της Ψυχής είναι το κέντρο από το οποίο διαχέουμε το Ύδωρ της Ζωής σε υπηρεσία προς τους συνανθρώπους μας και συνεργαζόμαστε για την από κοινού δημιουργία ενός νέου πολιτισμού βασισμένου σε κοινές πνευματικές ανθρώπινες αρχές και αξίες:

Zazen

*Φωτισμένα από τη σελήνη που κατοικεί στο ύδωρ του νου καθαρό από βρωμιά,
ακόμα και τα κύματα διαλύονται σε φως*

Βιβλιογραφικές αναφορές:

Bailey, A. (1951) *Esoteric Astrology*. Lucis Press.

Baily, A. (1936) *Esoteric Psychology I*. Lucis Press

McGilchrist, I (2022) *The Matter with Things, Our Brains, our Delusions, and the Unmaking of the World*. Perspectiva Press.

Muggah, R (2024) *Why geopolitics matters more than ever in e multipolar world*.

<https://www.weforum.org/stories/2024/05/why-geopolitics-matters-more-than-ever-in-a-multipolar-world/>

Temple, D.J (2024) *First Principles & First Values*. World Philosophy and Religion Press.

Website: Centre for the Study of Existential Risk <https://www.cser.ac.uk/about-us/>)